

[Indenrigsministeren.]

rådsforeningen, Københavns og Frederiksberg kommuner kunne af økonomiske grunde alligevel ikke anbefale en gennemførelse på daværende tidspunkt og sagde direkte til regeringen, at man ikke fandt det rimeligt at overvælte økonomiske byrder på amtskommunerne. Det var et synspunkt, som indenrigsministeriet i hvert fald i første omgang måtte bøje sig for, for selv om det er indenrigsministeriet, der giver regler for indholdet af sygeplejerskeuddannelsen, kommer vi nemlig ikke uden om, at det er et på de amtskommunale sygehuse beskæftiget personale, det drejer sig om, og en uddannelse, som betales af amtskommunerne.

Fra indenrigsministeriets side fandt vi imidlertid at måtte forsøge at nå frem til en forbedring af den nuværende uddannelse, og ministeriet fremlagde derfor i juni måned – jeg understreger: i juni måned – for uddannelsesnævnet for sundhedsvæsenet, hvor amtskommunerne er repræsenteret, et forslag om, at sundhedsstyrelsen skulle udarbejde et nyt forslag til en revision af sygeplejerskeuddannelsen inden for det gældende lærlingeprincip. Dette forslag blev vedtaget, og sundhedsstyrelsen er nu i fuld gang med dette arbejde, som også har fået tilslutning fra Amtsrådsforeningen her på det sidste. Det foreløbige resultat vil blive drøftet på et møde i uddannelsesnævnet inden jul, og jeg har derfor det bedste håb om, at der inden længe vil foreligge et færdigt forslag.

Jeg må imidlertid allerede nu sige, at selv den mest nødvendige revision – og jeg mener, det er nødvendigt med en revision af sygeplejerskeuddannelsen – ikke vil kunne ske, uden at det indebærer visse merudgifter for sygehusejerne. En sådan revision kan nemlig ikke finde sted, medmindre en noget større del af sygeplejerskeuddannelsen anvendes til teoretisk undervisning, og det er ikke mindst det, det drejer sig om.

Da hr. Jørgen Jensen i sin begrundelse for spørgsmålet var inde på kvalifikationerne hos personalet på sygehusafdelingerne, vil jeg gøre opmærksom på, at det er sygehusejerne og ikke indenrigsministeriet, der afgør den enkelte sygehusafdelings normering og arbejdsdag.

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg skal takke for svaret og synes, at det var godt, at man fik lejlighed til at forklare nogle af de problemer, der ligger heromkring. Men jeg vil godt sige, at jeg ikke er helt tilfreds.

Når man peger på, at man inden for det hidtidige lærlingeprincips rammer kunne gennemføre en forbedring af uddannelsen, så er det noget af det, Amtsrådsforeningen peger på i sin pressemeddelelse af 9. november. Der går man netop ind på dette spørgsmål, og jeg mener, det er rigtigt, hvad Amtsrådsforeningen peger på. Går man ind på det hidtidige lærlingeprincip, så vil det betyde, at de indgår som en del af arbejdskraften på sygehuse. Det, man ønsker, er i virkeligheden at sidestille eleverne på sygehuse med studerende, hvilket også betyder en ændret indstilling til de økonomiske forhold. Det mener jeg er rigtigt at man gør.

Selv om man kan sige, at det er sygehusejerne, som har ansvar for det, der sker på sygehuse, så må det være en samfundsopgave at sikre uddannelsen af det nødvendige personale i sundhedssektoren. Det kan ikke være et spørgsmål om, hvorvidt sygehuse er rentable eller økonomisk bæredygtige nok til en sådan uddannelse. Der må vi stille de krav, som vi mener er nødvendige, og vi må også gå ind på det princip, som jeg synes der rigtigt er peget på i den omtalte pressemeddelelse, nemlig at de skulle sidestilles med studerende, så ville man kunne løse en række af disse problemer.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Jeg synes lige, det skal slås fast med syvtommersøm, at det ikke er Amtsrådsforeningen, der har været fortropt i denne sag. Det er indenrigsministeriet, der i juni måned nedsatte et udvalg for at komme videre, da vi blev afvist for et års tid siden. Der er økonomiske konsekvenser, det er ikke et spørgsmål om, hvorvidt et sygehus er rentabelt eller ej. Det, vi ønsker, og det, som indenrigsministeriet har anbefalet, var betænkningens konklusioner. Det, vi ønsker, er at finde et kompromis, så vi får en forbedring af uddannelsen, og dér har vi i indenrigsministeriet sat arbejde i gang i juni i år og regner med at have et resultat inden jul. Det synes jeg i hvert fald er positivt. Så er der også nogle, der skal betale, og dem skal vi altså også være enige med.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Bay (UP) til statsministeren:

»Vil statsministeren foranledige, at udenrigsminister K. B. Andersen rejser til Ghana for